

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2—, kwart. 6— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2 40, kwart. 7— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2 40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5—, kwart. 15—	Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz millimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, rezer-tuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, rod nagłów-kiem na pierwszej stronie zł. 1—, Tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 30, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	---	--	---	--

DEKLARACJA FRANCUSKO-NIEMIECKA.

Odprężenie w stosunkach francusko-niemieckich jest wynikiem długoletniej polityki Francji. Jeszcze nie zamikło echo strzałów armatnich wielkiej wojny, gdy już jęły się odzywać w zwycięskim kraju głosy za przyszłym porozumieniem, współpracą i braterstwem. Wiara w konieczność zgodnego współżycia obu sąsiedzkich, a wrogich dotychczas narodów, zrodziła się w okopach wśród walczących. Wyrosła z szacunku dla przeciwnika, ze zrozumienia jego potrzeb.

Toteż wysiłki Brianda w celu ugruntowania powszechnego pokoju natrafiły na podatny grunt we własnym kraju. Chciano wierzyć, że wielka wojna była wojną ostatnią. Ten właśnie klimat duchowy umożliwił szybkie podźwignięcie się Niemiec. Wszystkie ich powojenne postulaty obrały sobie za hasło: sprawiedliwość. Znalazło ono żywy oddźwięk w społeczeństwie francuskim, którego w nastrój wojenny nie wprowadziła ani powszechna służba wojskowa w Trzeciej Rzeszy, ani militaryzacja Nadrenii, były to bowiem fakty przywracające Niemcom równe miejsce wśród narodów świata. Nie mogli się tym prawdziwie oburzyć ci, którzy państwo niemieckie zaprosili do Genewy.

W tym nastawieniu psychicznym opinii należy szukać przyczyny utraty przez Francję owoców zwycięstwa.

Pierwszy prawdziwy wylom w tym nastawieniu zrobił dopiero Anschluss. Rozpaczliwe wołanie Schuschnigga, wkroczenie zmotoryzowanych kolumn wojska do Austrii, stało się wstrząsem, dzięki któremu duża część społeczeństwa francuskiego zrozumiała, że rok 1918 nie był najdonioślejszym przełomem w dziejach świata, ale jedną z dat historii powszechnej.

Wypadki potoczyły się dalej. Sprawa sudecka wznowiła znowu widmo wojny. Determinacja pozbawiona zapалу, ale gotowa na wszystko, z jaką Francuzi odpowiedzieli na mobilizację, jest świadectwem, że w nastawieniu społeczeństwa nastąpiła zasadnicza zmiana. Dalszym dowodem jest względna łatwość, z jaką premierowi Daladier udało się opanovać sytuację wewnętrzną. Psychiczne pogotowie wojenne Francji jest już faktem dokonany.

Równoległe do niego, odbywają się przygotowania faktyczne. Jednym z ich etapów były rozmowy z angielskimi mężami stanu, mające głównie na celu sprawy militarne.

Z powyższych powodów wizyta min. Ribbentropa i podpisanie deklaracji francusko-niemieckiej zostało powitane dość sceptycznie. Zarówno skrajna lewica jak i skrajna prawica odnoszą się do niej wrecz wrogo. Nawet prasa rządowa, choć uznaje, że należy wszystko robić, by stworzyć możliwość międzynarodowego odprężenia, jednak wielokrotnie zastrzega się przed naruszeniem interesów Francji.

Wiara w deklarację i pakt wydatnie zmalała nad Sekwaną. Nie

Mimo votum zaufania niewyjaśniona sytuacja rządu Spaaka.

Bruksela, 9. 12. (PAT). Premier Spaak, któremu Izba Deputowanych wyraziła votum zaufania, jeszcze nie powziął ostatecznej decyzji co do swych dalszych zamiarów.

Wczoraj po południu krążyły pogłoski, głosząc o nieuniknionej dymisji rządu.

Po zakończeniu obrad Rady Ministrów, wieczorem wydano jednak komunikat, iż następne posiedzenie rządu odbędzie się w piątek. W czasie tym zaszedł nowy fakt, który niewątpliwie nie pozostanie bez wpływu na

stanowisko premiera. Delegacja deputowanych socjalistycznych i syndykalistów nalegała, by Spaak pozostał u władzy. Premier oświadczył przedstawicielom prasy, iż przed parlamentem znajdują się obecnie ważne zagadnienia, a przede wszystkim budżet. Spaak dodał, iż prawdopodobnie dokona reorganizacji rządu, ofiarując dodatkowo portfel przedstawicielowi stronnictwa liberalnego, które nie jest dotychczas dostatecznie reprezentowane w gabinecie.

Dymisja gubernatora kraju kłajpedzkiego.

Kowno, 9. 12. (PAT) Gubernator kraju kłajpedzkiego Kubilius oraz jego zastępca Sakalauskas podali się wczoraj do dymisji. Rząd dymisję przyjął.

Nowym gubernatorem ma zostać

mieszkaniec kraju kłajpedzkiego. Jako następcę gubernatora Kubiliusa wymienia się znanego działacza litewskiego w kraju kłajpedzkim Wiktora Gaiłiusa. Oficjalna jego nominacja spodziewana jest już jutro.

Jezow opuszcza stanowisko komisarza spraw wewn.

Moskwa, 9. 12. (PAT). Jezow, jak głosi komunikat oficjalny, został zwolniony na własną prośbę ze stanowiska ludowego komisarza spr. wewn., zatrzymując resort ludowego komisariatu transportu wodnego, stanowisko członka sekretariatu kontroli partyjnej oraz stanowisko kandydata na członka Politbiura.

Ludowym komisarzem spr. wewn. został mianowany Beria, Beria przez dłuższy czas zajmował stanowisko sekretarza c. k. komunistycznej partii Gruził.

W dniu święta 21-ej rocznicy rewolucji

Beria ukazał się na mauzoleum Lenina w uniformie komisarza bezpieczeństwa państwowego 1-ej rangi. Już wówczas powstało przypuszczenie, że Beria wkrótce zajmie stanowisko Jezowa. Wskazywał również na to fakt, że mniej więcej od połowy br. nazwisko Jezowa było pomijane w czasie uroczystości urzędowych oraz przemilczane przez prasę.

Od 19 stycznia br., tj. od czasu utworzenia rządu ZSRR., zmieniło się 11 komisarzy z ogólnej liczby 29-ciu.

Aresztowania manifestantów włoskich w Tunisie.

Tunis, 9. 12. (PAT). Wczoraj przed południem doszło do nowych demonstracji, skierowanych przeciw irredentystom włoskim. Grupa młodych ludzi, przeważnie Korsykan, usiłowała przejść pochodem przez główne ulice miasta. Policja rozprószyła manifestantów.

Wkrótce po tym zebrał się tłum, liczący kilkuset Włochów, śpiewając „Giovinezze”. Dokonano kilkudziesięciu aresztowań.

M. in. zatrzymano prezesa tow. sportowego „Italia” Ubaldo Reya i prze-

wodniczącego tow. b. kombatantów włoskich w Tunisie.

Rzym, 9. 12. (PAT). Agencja Stefani donosi, iż we wszystkich większych ośrodkach we Włoszech odbywały się manifestacje, w których brali udział studenci i ludność. Celem tych manifestacji było zaprotestowanie przeciwko demonstracjom antywłoskim w Tunisie i na Korsyce. Konsulaty francuskie były otoczone przez silne kordony policji, które nie dopuszczały do nich manifestantów.

Włochy a deklaracja francusko-niemiecka.

Rzym, 9. 12. (PAT) „Informazione Diplomatica” stwierdza, iż rzymskie koła odpowiedzialne przyjęły podpisanie deklaracji francusko-niemieckiej z całkowitym zrozumieniem dla przyczyn, które ją inspirowały, z przychylnością, widząc w tej deklaracji czynnik znacznie wyjaśniający

stosunki pomiędzy obu zainteresowanymi stronami.

Deklaracja ta, według „Informazione Diplomatica”, nie jest żadną niespodzianką dla strony włoskiej, ponieważ

tekst jej został zakomunikowany przez min. von Ribbentropa

może zresztą być inaczej, jeśli wziąć silne napięcie stosunków z Italią. Twierdzenie prasy włoskiej, że Monachium było jedynie pierwszym etapem na drodze terytorializmu, godzi się to na podstawie przekonania o potęgę własnej siły zbrojnej, będącej najpewniejszą gwarantką wszystkich umów.

wątpić w szczerść wypowiedzianych w Paryżu, dnia 6 grudnia, słów.

Jeśli mimo wszystko szerokie koła opinii oceniają wizytę niemieckiego ministra w sposób pozytywny, dzieje się to na podstawie przekonania o potęgę własnej siły zbrojnej, będącej najpewniejszą gwarantką wszystkich umów.

MANIFESTACJA STUDENTÓW FRANCUSKICH.

Tuluza, 9. 12. (PAT) Wczoraj wieczorem studenci zorganizowali manifestację, będącą odpowiedzią na antyfrancuskie demonstracje we Włoszech. Pochód studentów, którzy przeszli przez miasto, usiłował przedostać się przed konsulat włoski, lecz został wstrzymany przez policję.

POWRÓT KS. PAWŁA.

Paryż, 9. 12. (PAT). Ksiądz Paweł jugosłowiański wyjechał wczoraj z Paryża, żegnany na dworcu przez oficera należącego do domu wojskowego prezydenta Republiki, szefa protokołu dyplomatycznego i posła jugosłowiańskiego w Paryżu.

MIN. RIBBENTROP WYJECHAŁ Z PARYŻA.

Paryż, 9. 12. (PAT) Minister spr. zagr. von Ribbentrop opuścił wczoraj rano o godz. 9-tej Paryż wraz z małżonką. Niemiecki minister spr. zagr. wyjechał z Paryża z dworca, znajdującego się w pobliżu Pałacu Inwalidów.

KRÓLOWA JUGOSŁOWIAŃSKA W ANGLII.

Londyn, 9. 12. (PAT). Królowa Maria jugosłowiańska przybyła do Dowru o godz. 13 min. 45.

UCZONY POLSKI W BUKARZESZCIE.

Bukareszt, 9. 12. (PAT) Dzisiejsze pisma rumuńskie notują wiadomość o przybyciu do Rumunii uczonego polskiego prof. Zembrzuskiego z Warszawy, podkreślając, iż wykorzystania on swój pobyt dla nawiązania stosunków polsko-rumuńskich w dziedzinie medycyny.

Mussoliniemu w końcu października, przy czym Mussolini uznał, że deklaracja tego rodzaju byłaby użyteczna dla pokoju.

Deklaracja ta nie jest również niespodzianką z tego względu, że Hitler wielokrotnie w sposób uroczysty i bardzo wyraźny oświadczył, że uważa za zamknięty okres sporów terytorialnych pomiędzy Niemcami a Francją, oraz że uznaje obecne granice z Francją za ostateczne.

Wielokrotnie mówiono — kontynuuje „Informazione Diplomatica” — że ta szczególna i niemająca precedensu konstrukcja polityczna, jaką jest oś Rzym—Berlin, nie jest przegrodą. Dlatego też Włochy z sympatią śledziły podróż min. von Ribbentropa do Paryża, oraz zapoczątkowanie lepszych stosunków pomiędzy Francją a Niemcami.

Włochy zachowały się podobnie jak Niemcy, gdy przychylnie powitały w swoim czasie układy, które przywróciły na Morzu Śródziemnym stosunki dobrego sąsiedztwa pomiędzy Włochami a W. Brytanią.

„Informazione Diplomatica” kończy swe wywody twierdzeniem, iż Włochy dają swą zgodę na wszystko, co może zbliżyć narody do siebie. Wskazując na reakcję, z jaką polityka Bonnetta spotyka się w kołach francuskich, „Informazione” pisze, iż

przypuszczenie, iż deklaracja francusko-niemiecka mogłaby w jakikolwiek sposób nadwyrężyć oś, mogło powstać tylko w kołach „nie znających natury, stylu i rozwoju polityki osi, łączącej dwa państwa”.

